

[H. C. Toft.]

som amtsrådene her er blevet behandlet. Jeg beklager det, idet det er min opfattelse, at indenrigsministerens lovforslag, som det her gennemføres, kan få en uheldig virkning f. eks. på følgende måde: et amtsråd har fastsat ligningsforholdet for det kommende år; sagen kommer nu tilbage til kommunen; amtsrådet har måske fulgt en mindretalsindstilling, og mindretallet i kommunen må nu bøje sig, hvilket vil sige, at man måske får en højere grundskyldpromille, end man ville have fået efter det ligningsforhold, som flertallet i sin tid var gået ind for. Højtærede indenrigsminister, leder af det ministerium, som kommunerne sorterer under, det kan ikke være en indenrigsministers opgave at skabe en sådan uro, ufred og ufordragelighed mellem kommunal-folk.

Til slut vil jeg gerne tilråde ærede medlemmer at stemme for de af os stillede ændringsforslag, som dækker det, flertallet her i salen blev enig om ved sidste års politiske forlig, og at stemme imod indenrigsministerens ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):

Det er muligt, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ikke er i besiddelse af eller kan give udtryk for uægte harme. Det beklager jeg, men så må jeg sige, at den ægte harme føles noget anstrengt i dag.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem vedrørende spørgsmålet om amtsrådene og om, hvorvidt jeg med ændringsforslagene har kastet et helt nyt spørgsmål ind i det lovforslag, vi behandler. Jeg kan ikke se, at jeg har gjort noget sådant. Det, lovforslaget drejer sig om, er fastsættelsen af kommunernes grundskyldpromille, og det, som disse ændringsforslag drejer sig om, er den teknik, hvorved denne promille endeligt fastsættes. Der er ikke noget nyt i dette lovforslag. Det ærede medlem havde fået den opfattelse, at jeg formodentlig mente, at amtsrådene ikke skulle have evne til at bestride

dette arbejde. Det har jeg ikke udtalt mig om, men jeg har sagt, at det var politiske afgørelser, der blev truffet. Jeg vil tro, at vi statistisk kan bevise, at i de sager, der kommer ind til ankenævnet, er afgørelserne i amtsrådene blevet truffet ud fra politiske overbevisninger. I så henseende tror jeg ankenævnet vil være mere eller helt neutralt.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft var inde på spørgsmålet om den uro, som bestemmelsen ville skabe i kommunerne, og jeg forstod det ærede medlem på den måde, at når han bebrejdede mig, at jeg ikke havde sendt ændringsforslagene til sognerådsforeningerne, var det, fordi sognerådsforeningerne ikke havde haft lejlighed til at vurdere de overgangsbestemmelser, der var deri. Jeg vil gerne over for det ærede medlem og det høje ting bemærke, at dér står kommunerne jo frit. De kan beholde det ligningsforhold, der er fastsat af amtsrådet, de kan bruge grundskyldpromillen 1961-62 med et tillæg af 25 pct. eller en nedsættelse af 25 pct., og de kan bruge udgangspunktet 1962-63. Der er altså for kommunerne mulighed for at vælge mellem 3 muligheder. Jeg er helt overbevist om, at sognerådsforeningerne også vil acceptere disse bestemmelser.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Når den højtærede indenrigsminister nu siger, at kommunerne har frit valg mellem tre muligheder, er vi selvfølgelig klar over det. Men forholdet er det, højtærede indenrigsminister, at hvis et mindretal i en kommune ved amtsrådets afgørelse har fået godkendt det, mindretallet mente var det rette, vil det være naturligt at tænke sig, når sagen kommer tilbage til kommunen, at det flertal, som er blevet underkendt af amtsrådet, vil vælge det, der ud fra dette flertals betragtninger, dets synspunkter og dets vurdering, er det rigtige. Man vil derfor altid, mener jeg, komme til det resultat, at man vil forhøje grundskyldpromillen i det ligningsforhold, som amtsrådet har fastsat.